



ไตรภูมิิกถา หรือ ไตรภูมิพระร่วง

พระราชนิพนธ์ พระมหาธรรมราชาที่ ๑ ลีไทย



294.3123

พ327ต

2562

หนังสือชุดภาษาไทยของครุสภา

สารบัญ

คำชี้แจง

พระราชประวัติองค์นิพนธ์

คาถานมัสการ-บานแพนง

อารัมภพจน์

๑. ปฐมกัณฑ์ : นรกภูมิ

นรกใหญ่

นรกว่าว

โลกันตนรก

มหาอวีจันรก

๒. ทุตติยกัณฑ์ : ตีรจนาจานภูมิ

๓. ตติยกัณฑ์ : เปตภูมิ

๔. จตุตถกัณฑ์ : อสุรกายภูมิ

๕. ปัญจกัณฑ์ : มนุสสภูมิ

โยนิ ๔

ประเภทมนุษย์-สี่แผ่นดิน

มหาจักรพรรดิราช

จักรวรรตนะ

หน้า

(๑)

(๗)

๑

๕

๑๓

๑๙

๒๕

๓๗

๔๐

๔๓

๕๔

๖๘

๗๖

๗๖

๘๕

๙๙

๑๐๑

	หน้า
๗. สัตตมกัณฑ์ : รูปาวจรภูมิ	๒๓๖
รูปพรหม ๑๖ ชั้น	๒๓๖
๘. อัฏฐมกัณฑ์ : อรูปาวจรภูมิ	๒๔๖
อรูปพรหม ๔ ชั้น	๒๔๖
ฉัพพวรรณรังสี	๒๕๐
๙. นวมกัณฑ์ : อวินิโภครูป	๒๕๗
อนิจจลักษณะ	๒๕๗
ภูเขและแม่น้ำ	๒๖๐
พระอาทิตย์-พระจันทร์-นวเคราะห์-ดารากร	๒๖๓
ชมพูทวีป-ป่าหิมพานต์	๒๗๕
๑๐. ทสมกัณฑ์ :	๒๘๘
โอกาสมหากัลปสุญญตา-กัลปวินาศและอุบัติ	๒๘๘
น้ำประลัยกัลป์	๒๙๖
๑๑. เอกาทสมกัณฑ์ : นิพพานกถา	๓๐๙
วิธีปฏิบัติเพื่อบรรลุนิพพาน	๓๑๓
อวสานพจน์	๓๒๓
ภาคผนวก	๓๒๗
คำโบราณ สำนวนโวหารในไตรภูมิิกถา	๓๒๙
(ไตรภูมิพระร่วง)	
คัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา	๓๗๕
คัมภีร์ที่กล่าวอ้างไว้ในไตรภูมิิกถา (ไตรภูมิพระร่วง)	๓๘๓